

จดหมายข่าว

TSVA Newsletter

ฉบับที่ 26 : 2556 ISSN : 1686-2244

สมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย

www.tsva.or.th

..... สัมมนา “การผสมยาปฏิชีวนะในอาหารสุกรให้ปลอดภัยต่อผู้บริโภค”

คุณท้อมอเยียมฟาร์ม

“RMC Farm” ภาคอุษมบ

Inside

อินโตนีเซีย ก็มีทมูนะ !

“จากใจ บรรณาธิการ”

สวัสดีทุกท่านครับ มาถึงตอนนี้ก็ใกล้สิ้นสุดปี 2556 กันแล้ว หวังว่าภารกิจต่างๆคงสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทางทีมงานพร้อมเป็นกำลังใจให้ทุกท่านเสมอ

สำหรับข่าวคราว ทางสมาคมฯ มีความยินดีที่จะบอกกล่าวแก่สมาชิกและผู้เกี่ยวข้องให้เข้ามาร่วมทำกิจกรรมกันใน Highlight ส่งท้ายปี ได้แก่การสัมมนาวิชาการและประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2556 ที่จะจัดขึ้นในวันที่ 5 เดือนพฤศจิกายน 2556 ณ โรงแรมรามการ์เด้นส์ งานนี้ต้องขอเชิญชวนสมาชิกสมาคมฯทุกท่านมาช่วยกัน

สมัครเป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมฯชุดใหม่ (วาระ 2556 – 2558) กันให้มากๆนะครับ เพื่อให้วิชาชีพของเราก้าวหน้าก้าวสู่สากลยิ่งขึ้นไป (ดูรายละเอียดในใบแทรก หรือทางเว็บไซต์)

สำหรับ TSVA Newsletter ฉบับนี้ ก็เป็นฉบับที่ 26 แล้ว ยังมีเนื้อหาที่ Update เช่นเคย ทั้งคอลัมน์ คุณหมอเยี่ยมฟาร์ม เรื่อง “RMC Farm” ภาคปฐมบท บทความวิชาการ เรื่องสรุปข้อเสนอแนะและประเด็นคำถาม-คำตอบ ในงานสัมมนา “การผสมยาปฏิชีวนะในอาหารสุกรให้ปลอดภัยต่อผู้บริโภค” รวมทั้ง แมร์หมูนอก เรื่อง อินโดนีเซีย ก็มีหมูนะ !

สุดท้ายขอให้ทุกท่าน สุขภาพแข็งแรง และมีความสุขกันทั่วหน้า นะครับ !!!

น.สพ.วิลาส วิบูลย์ศิริกุล

ที่ปรึกษา

1. น.สพ.ทฤษฎี	ชาวสวนเจริญ
2. ศ.น.สพ.ดร.อรอนพ	คุณาวงค์กฤต
3. น.สพ. ยุคล	ลิ้มแหลมทอง
4. รศ.น.สพ. กิจจา	อุไรรงค์
5. ศ.กิตติคุณ พิระศักดิ์	จันทร์ประทีป
6. น.สพ. มาโนช	เฟื่องฟูพงศ์
7. ศ.น.สพ.ดร. รุ่งโรจน์	ธนาวงษ์นุเวช
8. น.สพ.ธีรภาพ	อรุณไพโรจน์

คณะกรรมการ

1. สพ.ญ. บุญฤดีตา	รุจทิษฐ์พร	นายกสมาคม
2. น.สพ. วิลาส	วิบูลย์ศิริกุล	อุปนายก
3. น.สพ. ปราโมทย์	ตาพวัฒน์	อุปนายก
4. น.สพ. สุรพันธ์	วงศ์สุราฤทธิ์	อุปนายก
5. น.สพ. สุทัศน์	ตั้งธโนปัย	ประชาสัมพันธ์
6. สพ.ญ.สิริเพ็ญ	แซนดร้า ศุขบุตร	ประชาสัมพันธ์
7. น.สพ. วีระเดช	โพธาคณาพงศ์	ประชาสัมพันธ์
8. น.สพ.วิรัช	วชิโรภา	ไอที
9. น.สพ. บุญธรรม	รุจิโรจน์	ไอที
10. น.สพ. ศุภชม	นาคะรัตนกร	ทะเบียน
11. น.สพ.สิทธิกร	ไตรยราช	กรรมการกลาง
12. น.สพ. กำพล	วงศ์วิลาวัลย์	กรรมการกลาง
13. สพ.ญ.ดร. เมตตา	เมฆานนท์	วิชาการ
14. ผศ.น.สพ.ดร.สุเจตน์	ชื่นชม	วิชาการ
15. อ.น.สพ.ดร.อรอนพ	สุริยสมบูรณ์	วิชาการ
16. อ.น.สพ.ดร. จำลอง	มิตรชาวไทย	วิชาการ
17. น.สพ. ไชยยง	กฤษณเกรียงไกร	วิชาการ
18. น.สพ. มงคล	ลำไย	วิชาการ
19. สพ.ญ. ทิวกกร	ศิริโชคชัชวาล	เหรียญ
20. สพ.ญ. อุไรวรรณ	เจนวรพจน์	ผู้ช่วยเหรียญ
21. น.สพ. ธนันต์	ลีละยูวะ	เลขาธิการ
22. สพ.ญ. ศศิวิมล	ตุลุ่มมุข	ผู้ช่วยเลขาธิการ

สารบัญ

คุณหมอเยี่ยมฟาร์ม	3
สรุปข้อเสนอแนะและประเด็นคำถาม-คำตอบ 4-5	
งานสัมมนา “การผสมยาปฏิชีวนะในอาหารสุกรให้ปลอดภัยต่อผู้บริโภค”	
แมร์หมูนอก	6
สรรหามาฝาก	7
ภาพกิจกรรมของสมาคม	8

คุณหมอเยี่ยมฟาร์ม

“RMC Farm” ภาคปทุมธานี

โดย สว.ญ. ดร. เบตต์ เมฆานนท์ (หมอ Bet)

คุณหมอเยี่ยมฟาร์ม ฉบับนี้ ได้มีโอกาสสัมภาษณ์ คุณชูศักดิ์ รัตนวนิชโรจน์ หรือที่ชาวหมูรู้จักกันดีในนาม “เยี่ยม” แห่ง RMC Farm เพื่อเปิดเผยถึงมุมมองและความคาดหวังต่อวิชาชีพสัตวแพทย์ตลอดจนได้แสดงวิสัยทัศน์ต่ออนาคตของอุตสาหกรรมเลี้ยงหมูไทย และยังได้เปิดเผยถึงโครงการต่างๆ ที่ได้ดำเนินการแล้วและที่กำลังจะเป็นรูปเป็นร่าง โดยได้แสดงแนวคิดเบื้องหลังแต่ละโครงการไว้อย่างน่าประทับใจ

เยี่ยมหรือ คุณชูศักดิ์ รัตนวนิชโรจน์ ดำรงตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ บริษัท อาร์.เอ็ม.ซี. จำกัด คุณชูศักดิ์ เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2492 จบการศึกษาจากโรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยเรียนภาษาจีน 4 ปี ทำให้สามารถสื่อสารภาษาจีนกลางได้เป็นอย่างดี ต่อมาสมรสกับคุณกาญจนาวรรณ มีบุตรชาย 5 คน และด้วยอุปนิสัยความเป็นผู้ใฝ่รู้ และชอบพัฒนาความชำนาญอย่างต่อเนื่อง จนทำให้ได้รับรางวัลเกษตรกรดีเด่น (สาขาศุสุสัตว์) ในจังหวัดและในระดับเขตอย่างมากมาย อาทิ ในปี พ.ศ. 2543 ได้รับรางวัลเกษตรกรดีเด่นสาขาอาชีพเลี้ยงสัตว์อันดับที่สอง และในปีเดียวกันเขาได้รับพระราชทานรางวัลเข็มเชิดชูเกียรติพระธาตุนาดูนทองคำ สาขาวิชาชีพ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ในปี พ.ศ. 2544 ได้รับรางวัลเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติอาชีพเลี้ยงสัตว์ ในงานพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ และรางวัลนักสัตวบาลดีเด่นแห่งปี 2544 จากสมาคมสัตวบาลแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2549 ได้รับพระราชทานปริญญาวิตยาสตรมหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาสัตวบาล จากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ณ หอประชุมไพโรทยม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และจากปี 2554 ถึงปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมผู้เลี้ยงสุกรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัจจุบัน RMC Farm มีแม่หมูประมาณ 5,000 แม่ ตั้งเป้าผลิตลูกหมูต่อแม่ต่อปีที่ 26-27 ตัวซึ่งผลสำเร็จเข้าใกล้เป้าหมายแล้ว นอกจากนี้ระบบ wean to finish ของฟาร์ม

ก็มีอัตราสูญเสียไม่เกิน 2.5%

แม้จะมีโอกาสเรียนหนังสือเพียง 4 ปี แต่ด้วยความที่เยี่ยมมีความเป็นครูอยู่สูงมาก จึงไม่ลังเลที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ที่สั่งสมมากกว่า 30 ปีให้กับบรรดานิสิตนักศึกษาและผู้สนใจในการเลี้ยงหมู อย่างไม่ปิดบัง และด้วยเหตุนี้เองเยี่ยมจึงได้พบข้อเท็จจริงหลายประการ จากการได้พบปะกับคนรุ่นใหม่ตลอดจนบรรดาสัตวแพทย์ที่มาติดต่อกับงานที่ฟาร์มอยู่เสมอ นำไปสู่ความคิดเห็นต่อสัตวแพทย์ที่จะมาอยู่ในแวดวงธุรกิจฟาร์มหมู หลายเรื่อง

เยี่ยมมองว่า ความรู้ความเข้าใจในงานฟาร์มหมู สัตวแพทย์ควรได้รับการฝึกฝนมาตั้งแต่เรียนในมหาวิทยาลัย เมื่อจบมาแล้ว น่าจะแสดงความสามารถได้แตกต่างจากพนักงานสัตวบาลของทางฟาร์มซึ่งพนักงานเหล่านี้ส่วนใหญ่เรียนรู้อาจจากประสบการณ์การทำงานของตน ไม่ว่าจะเป็นด้านการวินิจฉัยโรค ผ่าซาก การจัดการด้านสุขภาพหมูที่อายุต่างๆ ถ้าได้เรื่องสายพันธุ์และอาหารด้วยก็จะเป็นการเสริมให้ทำงานประสบความสำเร็จมากขึ้น ปัญหาที่พบคือ สัตวแพทย์หรือสัตวบาลที่จบจากสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ยังขาดสิ่งเหล่านี้อยู่มาก เยี่ยมจึงขอฝากให้มหาวิทยาลัยต่างๆ น่าจะหาทางปรับปรุงเพื่อที่เราจะได้บุคลากรที่มีคุณภาพออกมาสู่วงการ แม้ว่าหมอหลายๆคนจะจบออกมาเป็นพนักงานขาย แต่ก็ควรต้องมีความรู้เพียงพอ ตรวจโรคหมูได้ ผ่าหมูได้ เพื่อเป็นการสร้างความคุ้มค่าของตนเองและเพื่อที่ฟาร์มจะได้พึ่งพาวิชาความรู้ได้บ้าง แค่นี้สามารถช่วยให้ฟาร์มได้หมูเพิ่มสักครึ่งตัวก็ถือว่าคุ้มค่าแล้ว นอกจากการปรับปรุงด้านการเรียนและฝึกงาน เยี่ยมยังฝากให้บัณฑิตคิดต่อการทำงาน อย่ามองแต่รายได้ จนมีแต่หมอย้ายค่ายกันบ่อยๆ ความสามารถเป็นเรื่องที่ฟาร์มหมูดึงดูดมากกว่า

ฉบับหน้าเราจะมาคุยต่อถึง คุณภาพของสัตวแพทย์ที่เป็นที่ต้องการในเชิงลึก และบอกเล่าถึงโครงการใหม่ๆ ที่เยี่ยมกำลังดำเนินการอยู่ ซึ่งแต่ละโครงการมีเบื้องลึกเป็นเหตุเป็นผลที่น่าติดตาม พบกันฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

สรุปข้อเสนอแนะและประเด็นคำถาม-คำตอบ วันที่ 23 สิงหาคม 2556
ณ โรงแรมอิมพีเรียลควีนปาร์ค สุขุมวิท 22

ประเทศไทยมีศักยภาพในการเลี้ยงสุกรเป็นที่ยอมรับในภูมิภาคเอเชีย และนโยบายของภาครัฐที่พร้อมที่จะสนับสนุนขับเคลื่อนการเป็นครัวของโลกอย่างต่อเนื่อง โดยความร่วมมือกันของแต่ละภาคส่วน ทั้งภาครัฐ และเอกชนผู้ประกอบการ การใช้ยาในฟาร์มสุกร ต้องคำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศของ CODEX ในด้านสารตกค้างยาสัตว์ ตามค่ามาตรฐาน MRL และแนวทางการปฏิบัติด้านกฎระเบียบของประเทศ ในการประกันความปลอดภัยอาหารของการใช้ยาสัตว์ในสัตว์ที่เลี้ยงเป็นอาหาร โดยยาสัตว์ที่มีการกำหนดค่า MRL แล้วมี 59 ชนิด ส่วนยาสัตว์ที่ไม่มีค่า MRL 11 ชนิด ไม่อนุญาตให้ใช้ในสัตว์

การควบคุมการใช้ยาผสมอาหารในสุกร กำกับดูแลโดย 2 หน่วยงาน คือ ยาสัตว์ควบคุมโดย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 และที่แก้ไข/ปรับปรุง ส่วนกรมปศุสัตว์ จะควบคุมตาม พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525 ทั้งนี้ไม่มีการอนุญาตให้ผสมยาสัตว์ในอาหารสัตว์เพื่อจำหน่ายโดยทั่วไป

การใช้ยาปฏิชีวนะในอาหารสุกรต้องพิจารณาข้อมูลทั่วไปของยาด้านจุลชีพ การใช้ยาด้านจุลชีพอย่างสมเหตุสมผล (Prudent uses of antimicrobials) เกสซ์จลนศาสตร์ (PKs/PDs of antimicrobials) หลักการใช้ยาในสุกร หลักการใช้ยาร่วมกัน และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของยา

การผสมยาในอาหารสุกร เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการจัดการสุขภาพของสุกรให้ประสบความสำเร็จ จะต้องเข้าใจชีววิทยาของตัวสัตว์ และระบบการจัดการของฟาร์ม โดยต้อง

ไม่ปฏิบัติตาม Routine แต่ต้องคิดวิเคราะห์แบบ Realtime เพื่อปฏิบัติให้เหมาะสมกับสุกรในสถานการณ์ปัจจุบันของช่วงนั้นๆ

Q1: การใช้ยากลุ่ม Bacteriostatic ในขนาดที่มีความเข้มข้นสูงๆ แล้วสามารถออกฤทธิ์เป็น Bactericidal ได้ ซึ่งมีข้อมูลการศึกษาหรือไม่ว่าความเข้มข้นสูงๆของยาแต่ละตัวควรเป็นเท่าไร และมีหลักการพิจารณาอย่างไร

A1: ขึ้นอยู่กับ condition ของการทดลอง อย่างไรก็ดี ถ้ายาสามารถสะสมในเนื้อเยื่อแล้วได้ก็จะสามารถออกฤทธิ์เป็น Bactericidal ใช้จำเพาะกับชนิดของเชื้อแบคทีเรีย ขนาดความเข้มข้นยาสูงๆ ต้องพิจารณา concentration dependent กับ time dependent เป็นหลัก เช่น ยา Doxycycline ที่มีลักษณะเป็นทั้ง concentration dependent ถ้าเพิ่มความเข้มข้นในการใช้ก็สามารถออกฤทธิ์เป็น Bactericidal ได้

Q2: กรณีสุกรที่ติดเชื้อ PRRS จะถูกกดระบบภูมิคุ้มกัน ทำให้ปริมาณเม็ดเลือดขาวต่ำ สุกรจะติดเชื้อแทรกซ้อนจากแบคทีเรียได้ง่าย ดังนั้นถ้าเราใช้ยากลุ่ม Bacteriostatic ซึ่งต้องรอเม็ดเลือดขาวมาทำลายเชื้อแบคทีเรีย ต่อจากการยับยั้งการเจริญเติบโตของยา ซึ่งการใช้ยากลุ่มนี้อาจจะไม่เหมาะสม ใช่หรือไม่

A2: ไม่จริงซะทีเดียว ต้องไปดูค่าการกระจายตัวของยา (volume of distribution) ว่าสามารถไปยังอวัยวะเป้าหมายได้มากน้อยแค่ไหน เช่น ยา Tiamulin ระดับในเลือดจะต่ำ แต่ระดับยาในเนื้อเยื่อปอดจะสูงมาก

Q3: ในฐานะที่เป็นสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์ม ถ้าไปพบฟาร์มที่นำยาแก๊สเคมีภัณฑ์มาใช้เลย เราจะมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง (ยาแก๊สเคมีภัณฑ์ คือ ยาที่มีความเข้มข้นสูงๆ เกือบ 100 % ซึ่งยังไม่ถูกผสมกับสื่อ ต้องส่งเข้าโรงงานผลิตยาเท่านั้น)

A3: ต้องบอกว่า ไม่ควรใช้เลย เพราะ ไม่มีอะไรรับประกันเลยว่าคุณสมบัติของยาเป็นอย่างไร เช่น ความสามารถในการละลายน้ำ ระดับยาต่ำเกินไปก็ไม่สามารถ

ดูดซึมได้ หรืออาจมีสิ่งปลอมปน สิ่งที่ต้องระวังมากก็คือ เกิดปัญหาเชื้อดื้อยาขึ้นอีก ดังนั้นยาที่มีคุณภาพต้องผ่าน กระบวนการทดสอบที่ได้รับการยอมรับตามหลักมาตรฐานสากล และในปี2557ฟาร์มที่ใช้ยาเอสซีเคมีภัณฑ์จะมีความ ผิดทางกฎหมายควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

Q4: ยาตัวเดียวกัน แต่ผู้ผลิตต่างกัน จะมีค่า Bio-availability (BA) ต่างกันหรือไม่ อย่างไร

A4: ขึ้นอยู่กับ dosage forms ของยา เช่น ยาบางตัว กินเข้าไปสามารถละลายและถูกดูดซึมได้เลย หรือ ยาบางตัว ปล่อยตัวยาเร็วมาก หรือเปรียบเทียบกับยา ยาน้ำกับยาเม็ด ยิ่งยาน้ำจะดูดซึมได้เร็วกว่ายาเม็ด เพราะไม่ต้องรอเวลา ครึ่งชั่วโมงเพื่อการละลายตัวของยาเม็ด

Q5: กรณีทางฟาร์มต้องการใช้ยาผสมสำเร็จรูป โรยบนอาหารสัตว์ไป (top dressing) เนื่องจากบางครั้ง ซื้ออาหารสำเร็จรูปมาไม่ทราบว่ามีการใช้ยาอะไรลงไปบ้าง หรือไม่มีผสมมาให้เลย อาจารย์มีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง

A5: ข้อสำคัญคือ ทำยังไงก็ได้ให้สุกรกินอาหาร ให้หมด ถ้าเป็นอาหารผงจะผสมได้ดีกว่า ถ้าเป็นกล่องอาหาร เฉพาะตัวก็จะง่าย หรือจะละลายน้ำและผสมให้เป็นอาหาร เปียกแต่สุกรบางตัวก็ไม่ชอบ และที่สำคัญในกรณีให้ยาก กลุ่มสุกรอนุบาล หรือสุกรขุน ต้องมีพื้นที่ในการกินอาหารได้ พร้อมกันทุกตัว ซึ่งจะได้รับยาครบจะดีมาก โดยอาจจะมีการ

อาหารเสริมเข้าไปในคอก กรณีฟาร์มที่ใช้ถังอาหารอัตโนมัติ ซึ่งสุกรไม่สามารถเข้ากินได้ทุกตัว

Q6: วัตถุประสงค์อาหารสัตว์ตัวไหนบ้างที่น่าสนใจ ในอนาคต

A6: คนผลิตอาหารสัตว์ต้องเปิดใจกว้างก่อน เพราะการเปลี่ยนแปลงของโลกเปลี่ยนไปเรื่อยๆ โดยเฉพาะ ภูมิอากาศ อนาคตข้าวโพดอาจต้องเปลี่ยนไปใช้ข้าวฟ่างแทน ข้าวเจ้าอาจต้องเปลี่ยนไปใช้ข้าวสาลีแทน เพราะข้าวสาลี จะทนต่ออากาศแห้งแล้งได้ดี วัตถุประสงค์ที่มาแรงและควร ให้ความสนใจมากๆคือ ข้าวสาลี และยังช่วยให้คุณภาพ เม็ดอาหารดีขึ้นด้วย

รวบรวมและเรียบเรียงโดย

- น.สพ.ไชยยง ฤกษ์นครชัยโกกร
- น.สว.มงคล ลำไย

“คนผลิตอาหารสัตว์ต้องเปิดใจกว้างก่อน เพราะ การเปลี่ยนแปลงของโลกเปลี่ยนไปเรื่อยๆ”

แม่หมูนอก

อินโดนีเซีย ก็มีหมูนะ !

สว.ญ. ดร. เมตตา เมฆานนท์ (หมอ Bet)

ปีปปี้เข้ามาปลายปีแล้ว แม่หมูนอก ได้แม่หมูมาถึงฉบับปี 2556 ไหวเหมือนโกหก ได้แม่หมูฝรั่งมาหลายตอน คราวนี้มาดูที่ประเทศในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ใกล้ๆบ้านแล้วกัน

อินโดนีเซีย เป็นประเทศมุสลิมที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีประชากรถึง 237.6 ล้านคน มีจาร์การ์ตาเป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนเกาะชวา หรือ Java เกาะนี้จึงเป็นเกาะที่รวมเอาพลเมืองถึง 58% มาอยู่ เรียกว่าลันเกาะทีเดียว ประชากร 90% ของประเทศเป็นชาวมุสลิม นอกนั้นก็ยังมีชาวคริสต์ กระจ่ายไปตามชุมชนชาวจีน เช่น เมดาน และ Central Java และชาวฮินดู ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ที่เกาะบาหลี

เห็นอย่างนี้ อินโดนีเซียก็มีการเลี้ยงหมูเชิงอุตสาหกรรมนะ ก็ตามแหล่งที่ชาวจีนอาศัยอยู่ และบนเกาะบาหลีที่เป็นฮินดูเกือบทั้งเกาะ ฮินดูเป็นแขกที่กินหมูได้ ชอบด้วย เรียกหมูว่า babi อย่างไรก็ตามทั้งประเทศมีแม่หมูไม่เกิน 150,000 แม่

ถ้าจะไล่มาตามแผนที่ทางตะวันตก อินโดนีเซียมีเกาะสุมาตราที่ขอบเกิดแผ่นดินไหวและซินามิไฟ ตอนเหนือของเกาะเป็นที่ตั้งของเมือง เมดาน แหล่งเลี้ยงหมูสำคัญรวมๆแล้วมีราว 25,000 แม่ แต่ที่มีแม่หมูมากที่สุดอยู่บนเกาะบาหลี (แปลว่าดวงจันทร์) ซึ่งมีฟาร์มเอกชน 1 ฟาร์มขนาด 28,000 แม่ ผลิตหมูส่งออกสิงคโปร์ โดยชาวสิงคโปร์มาลงทุน

ถัดมาเป็น Central Java เป็นฟาร์มเล็กฟาร์มน้อย อยู่กันคล้ายๆนิคมหมู มีแม่หมูราว 12,500 แม่ ราคาหมูเนื้อที่นี่สูงกว่าที่อื่น ก็เกาะชวามีคนแน่นขนาดนั้น แล้วยอมให้ที่ทำฟาร์มหมูติดเดียว ถัดออกไปทางตะวันออกอีก จะพบเกาะบาหลี ที่นี้รวมกับเขต East Java แล้วน่าจะม่มีสักไม่เกิน 10,000 แม่ เลี้ยงไม่มากแต่เลี้ยงแล้วไม่ต้องกังวลว่าใครจะมาเผาฟาร์ม เหมือนเขตอื่น

นอกจากแนวตะวันตกตะวันออกแล้ว ทางตอนเหนือของประเทศ ได้แก่ Pontianak ใน West Kalimantan หรือเกาะบอร์เนียว ก็มีฟาร์มหมูระดับเกือบพันแม่อยู่เหมือนกัน น่าตื่นเต้นไหมล่ะ

เนื่องจากเป็นประเทศมุสลิม ทำให้รัฐบาลไม่ได้เข้ามาช่วยสนับสนุนชาวหมูอินโดแต่อย่างใด ผู้เชี่ยวชาญหรือแหล่งความรู้ก็หายาก ยากกก...ยากกก...มาก

ลักษณะของฟาร์มเป็นเล้าเปิดเกือบทั้งหมด และเลี้ยงทุกอย่างในฟาร์มเดียวกัน โตต่อๆกันไป แนนอนถ้าป่วยก็รีบโรคต่อๆกันไปด้วย ยกเว้นที่บาหลีที่เป็นระบบ Wean to Finish

เหมือนตอนปี 2012 พบว่ามีการระบาดของท้องเสียในลูกหมูที่เกาะชวา ตั้งแต่เล้าคลอดลงมา ลูกหมูเสียหายไปเยอะเลย คูนๆไหม โรคอะไรเอ่ย ตอนนั้นทำเอาราคาหมูเกาะชวาพุ่งกระชูดไปพักหนึ่ง คนก็เลี้ยงมากขึ้น ปีนี้เลยราคาตกอีกแล้วเหมือนกันทุกที่เลยนะพฤติกรรมนี้

อย่างไรก็ตาม ชาวหมูอินโดก็ไม่เคยท้อถอย ล่าสุดมีฟาร์มระดับอุตสาหกรรมในเมดาน ที่ลงทุนเล้าแบบ EVAP ในแม่พันธุ์ ขึ้นมาแล้ว ส่วนเล้าอนุบาลมักนิยมแบบยกพื้นเลี้ยงแน่นมาก ยกเว้นที่บาหลีที่เป็นพื้นปูนระบบ Wean to Finish ส่วนการเลี้ยงขุน ก็เป็นเล้าพื้นปูน ต่ออายุหมูกันไป คล้ายๆบ้านเราเมื่อก่อน

อาหารมีทั้งซื้ออาหารสำเร็จรูปจากโรงงาน และผสมเอง แต่วัตถุดิบมีจำกัดและหาที่คุณภาพดีได้ยาก มีพวกข้าวโพดยืนพื้น

เห็นอย่างนี้แล้ว ก็ยังรู้สึกที่เราโชคดีกว่าเขามากเลย คงต้องจบแค่นี้ ขอให้มีความสุขกันถ้วนหน้า ปิดท้ายปี 2556 อย่างงดงามกันทุกคนนะ อันยองฮาเซโย ซาลางเฮโย คำซิมิตา (แฮ่ๆ เลย์รู้เลยว่าต้นฉบับเขียนที่เกาะลึค่า)

เล้าคลอดของฟาร์มกันสมัยในเมดาน

เล้าขุนที่พบบ่อยแบบ continuous flow

เกษตร

พันธสัญญาส่งผลกระทบต่อบทบาทหน้าที่.... ของสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย ?

น.สพ. สิกิริธ ไรธยา (หมอเอ็ม)

จากการเผยแพร่คลิปวิดีโอ “เกษตรพันธุ์สัญญา” ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ในช่วงที่ผ่านมา ทำให้เกิดคำถามมากมายในสังคมไทย **และยังมีความจำนวนไม่น้อยเชื่อว่าเป็นจริงที่ผู้ผลิตเนื้อสัตว์ไม่มีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค!!!!** ซึ่งภาพสะท้อนนี้เองทำให้สัตวแพทย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตเนื้อสัตว์ต้องกลับมาทบทวนว่า ทำไมสังคมมีความเชื่อเช่นนั้น อะไรคือเหตุแห่งความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจึงเป็นที่มาในการเขียนบทความนี้เพื่อเป็นการย้ำเตือนบทบาทหน้าที่ของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มที่จะต้องมีบทบาทมากขึ้น

การเลี้ยงสัตว์ที่เป็นอาหารในประเทศไทยในปัจจุบันนั้นได้มีการจัดทำ **มาตรฐานฟาร์ม** โดยต้องได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ ในส่วนของฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์มจำเป็นต้องมีสัตวแพทย์คอยควบคุมดูแลการผลิตและการควบคุมป้องกันโรค ซึ่งเรียกว่า **สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเลี้ยงสัตว์ (สัตวแพทย์ฯ)** หมายความว่า สัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.2545 และได้รับใบอนุญาตเป็นสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเลี้ยงสัตว์จากกรมปศุสัตว์ **โดยการควบคุมฟาร์ม** หมายความว่า การกำหนดวิธีปฏิบัติการจัดการด้านสุขภาพสัตว์ และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ได้สัตว์ที่ถูกสุขลักษณะและเหมาะสมแก่ผู้บริโภค จะเห็นได้ว่าการเลี้ยงสัตว์เพื่อเป็นอาหารในปัจจุบันนั้นมีความคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้บริโภคเป็นสำคัญและสัตวแพทย์ฯมีบทบาท

สำคัญอย่างมากในการผลิตเนื้อสัตว์ให้มีคุณภาพ แต่ปัญหาอาจเกิดจากการที่สังคมยังไม่มีโอกาสรับรู้บทบาทหน้าที่ของสัตวแพทย์ฯน้อย ดังนั้นสัตวแพทย์ฯ ต้องมีการทำงานเชิงรุกมากขึ้น

มีการผลักดันการส่งเสริมมาตรฐานฟาร์มอย่างจริงจังมุ่งเน้นให้เกษตรกรเห็นความสำคัญของมาตรฐานฟาร์ม ตรวจเอกสารการไต่ถามและวัคซีนในฟาร์มให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ มีการประชาสัมพันธ์การทำงานของสัตวแพทย์ฯ ให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นต่อสินค้าปศุสัตว์และเห็นความสำคัญของสัตวแพทย์ฯ **ท้ายที่สุดขึ้นอยู่กับสัตวแพทย์ฯ ทุกคนต้องทำงานอย่างจริงจัง ไม่เช่นนั้นผู้ผลิตอยู่ไม่ได้เราก็ไม่สามารถอยู่ได้ด้วยเช่นกัน!!!!!!**

ฝากสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มทุกท่านด้วยครับ...

ประมวลภาพ กิจกรรม

บรรยายภาคภายในงานสัมมนา “การผสมยาปฏิชีวนะในอาหารสุกร
ให้ปลอดภัยต่อผู้บริโภค”

วันที่ 23 สิงหาคม 2556 ณ โรงแรมฮิลล์พาร์คฮิลล์ 22
(วิทยาเขต 3 ตำบลไผ่แก้ว ต.เนินศิลา อ.บึงระแหง จ.พิจิตร.ดร.กาญจนา
อัมศิลป์ และพศ.ดร.เสกสม อาตมาภรณ์)

บรรยายภาคภายในงาน APVS 2013 (The
6th Asian Pig Veterinary Society Congress)
วันที่ 23-25 กันยายน 2556 ณ White
Palace Convention Center, Ho Chi Minh
City, Vietnam
(APVS ครั้งที่ 7 : APVS 2015 จะจัดขึ้น
ที่ประเทศฟิลิปปินส์)

สมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย

ห้อง 0835 ตึก 60 ปี คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนอังรีดูนังต์ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โทร. 0-2218-9526
www.tsva.or.th : tsva2545@gmail.com

ผู้จัดพิมพ์ : ร.พ.บีบีเอส พร้อม โทร. 084-163-3116
jpbform@hotmail.com